

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

20 iunie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte

Vladimir Timofti

Judecători

Anatolie Țurcan

Elena Cobzac

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Gorincioi Mihail în numele inculpatului Gîncu Iurie, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Ungheni, sediul Central din 26 septembrie 2018 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 ianuarie 2019, în cauza penală privindu-l pe

Gîncu Iurie xxxx, născut la xx xx xxxx, originar și domiciliat în or. xxxx str. xxxx nr. xx ap. xx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 20.06.2018 – 26.09.2018;

Instanța de apel: 29.10.2018 – 16.01.2019;

Instanța de recurs: 14.03.2019– 20.06.2019.

Asupra admisibilității recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Ungheni, sediul Central din 26 septembrie 2018, adoptată în conformitate cu art.364¹ Cod de procedură penală în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, Gîncu Iurie a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.287 alin.(3) Cod penal la 3 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță, a constatat că, Gîncu Iurie la 23 aprilie 2018, aproximativ la orele 21.00 , aflându-se într-un loc public, în preajma localului de agrement „Cuibușor”, situat pe str. xxxx din or. xxxx, fiind în stare de ebrietate, manifestând o lipsă de respect față de societate, încălcând grosolan și demonstrativ regulile sociale și morale de conviețuire, ca rezultat al unor neînțelegeri pe care, le-a avut cu Țăruș Serghei, în prezența mai multor persoane, a efectuat o împușcătură în plan vertical din arma

de model „Stalker S84”, cu seria nr. E03150661977, după care i-a aplicat o lovitură cu mânerul armei în regiunea capului, după care i-a mai aplicat vre-o câteva lovituri cu pumnul peste corp, doborându-l la pământ, peste care ulterior a aruncat un scaun, cauzându-i dureri și vătămări corporale sub formă de plăgi contuze în regiunea capului, luxația incisivului lateral al mandibulei pe stânga, echimoză din regiunea coapsei stângi care, conform raportului de expertiză medico-legală nr. 201833D0069 din 21 mai 2018, condiționează dereglarea sănătății de scurtă durată și se califică ca vătămare ușoară.

3. Nefiind de acord cu sentința pronunțată împotriva acesteia au declarat apeluri:

3.1. Avocatul Birigoi Natalia în numele inculpatului, solicitând casarea sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatului să fie aplicată o pedeapsă non privativă de libertate cu aplicarea prevederilor art.79 Cod penal, în formă de amendă.

În argumentarea apelului a indicat că, inculpatul Gîncu Iurie a recunoscut vina atât la urmărirea penală, cât și în instanța de judecată, unde a depus cerere de examinare a cauzei în baza probelor administrate la urmărirea penală, care a fost acceptată de instanța de judecată. Până la înaintarea învinuirii, la urmărirea penală, Gîncu Iurie i-a restituit paguba materială și morală părții vătămate Țăruș Serghei, care și în instanța de judecată a confirmat acest fapt și nu a înaintat careva pretenții față de Gîncu Iurie.

A menționat, că prima instanță nu a indicat care anume condiții nu au fost întrunite pentru aplicarea prevederilor art.90 Cod penal. Mai mult ca atât, în cadrul dezbaterilor judiciare acuzatorul de stat a solicitat instanței de judecată ca în privința lui Gîncu Iurie să-i fie aplicată o pedeapsă sub formă de amendă, cu aplicarea prevederilor art.79 Cod penal în mărime de 1000 unități convenționale, dar nu cum indică instanța 1000 lei. Faptul că Gîncu Iurie, anterior a comis infracțiuni, dânsul a purtat răspundere pentru ele, iar la moment antecedentele penale sunt stinse.

3.2. Avocatul Gorincioi Mihail în numele inculpatului, a declarat apel suplimentar, solicitând casarea parțială a acesteia, cu adoptarea unei noi hotărâri prin care să-i fie aplicată inculpatului prevederile art.90 Cod penal, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoare, stabilindu-i un termen de probă de 3 ani.

În motivarea apelului a susținut că la adoptarea sentinței de condamnarea a lui Gîncu Iurie, instanța de judecată urma să țină cont de motivul infracțiunii de huliganism, stare de emoție negativă, însoțită de o izbucnire emoțională aparentă, îndată după ce partea vătămată Țăruș Sergiu l-a numit cu un cuvânt obscur înjositor pentru orice bărbat familist care are doi copii, fapt ce a provocat o imediată reacție ostilă de revanșă. Acest fapt a fost recunoscut de partea vătămată.

Prima instanță nejustificat n-a aplicat prevederile art.90 Cod penal, deși inculpatul a conștientizat încălcarea a ordinii publice, a recunoscut vina și a solicitat examinarea cauzei în procedura simplificată. Însă cel mai important este faptul că, deși în cazul dat calificarea infracțiunii a fost recunoscută de inculpat, cu solicitarea examinării cauzei penale în procedura simplificată, infracțiunea săvârșită nu a fost una spontană caracteristic infracțiunilor de huliganism, dat fiind faptul că între părți a izbucnit un conflict în urma neachitării costului pentru servicii taxi oferite de partea vătămată către inculpat. Această situație este mai mult o reglare de conturi dintre părți.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 ianuarie 2019 a fost respins apelul avocatului Birigoi Natalia în numele inculpatului și apelul suplimentar al avocatului Gorincioi Mihail în numele inculpatului, ca nefondate, cu menținerea sentinței fără modificări.

5. În partea descriptivă a deciziei, instanța de apel a menționat că, prezenta cauză a fost judecată de către prima instanță, în temeiul art.364¹ Cod procedură penală, adică în baza probelor administrate la faza urmăririi penale, acceptate de către inculpat în corespundere cu alin.(3) a normei vizate, prin cererea depusă până la începerea cercetării judecătorești, potrivit căreia el a recunoscut în totalitate faptele indicate în rechizitoriu.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei în privința inculpatului instanța a acordat deplină eficiență dispozițiilor art.61, 75, 76, 77 Cod penal, a ținut cont de scopul pedepsei penale de restabilire a echității sociale, de corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, de criteriile generale de individualizare a pedepsei penale, de personalitatea acestuia.

Circumstanțe ce atenuează răspunderea penală, conform art.76 Cod penal, în privința lui Gîncu Iurie a fost stabilit căința sinceră de cele comise, iar careva circumstanțe ce agravează răspunderea penală, conform art.77 Cod penal, în privința lui Gîncu Iurie, nu s-a identificat. La fel, ținându-se cont de consecințele infracțiunii, de circumstanțele cauzei, de persoana inculpatului, instanța de apel a conchis că corect prima instanță a considerat că corectarea și reeducarea inculpatului este posibilă doar în condițiile izolării acestuia de societate, cu stabilirea unei pedepse sub formă de închisoare, în limitele stabilite conform prevederilor art.364¹ alin.(8) Cod de procedură penală.

În asemenea circumstanțe, instanța de apel a concluzionat că pedeapsa aplicată de prima instanță este una proporțională cu gravitatea infracțiunii săvârșite și va fi suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune și va contribui la realizarea scopului de corectare a inculpatului, de prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât de către inculpat cât și de către alte persoane.

6. Nefiind de acord cu soluțiile pronunțate de instanțele de fond, avocatul Gorincioi Mihail în numele inculpatului, contestă cu recurs ordinar decizia instanței de apel și sentința solicitând casarea acestora, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care lui Gîncu Iurie să-i fie aplicată o pedeapsă cu suspendarea executării acesteia, prin prisma art.90 Cod penal.

În esență, în recursul declarat, apărătorul își exprimă dezacordul cu soluțiile instanțelor de fond doar din motivul neaplicării față de inculpat a prevederilor art.90 Cod penal – dispunerea suspendării condiționate a executării pedepsei aplicate acestuia prin sentință, fiind de acord cu starea de fapt constatată de instanțe și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului.

În opinia recurentului, reieșind din conținutul art.90 Cod penal se poate de constatat că inculpatul cade sub incidența acesteia, întrunind toate condițiile impuse de lege.

Instanțele de fond nu au ținut seama că Gîncu Iurie a recunoscut fapta și s-a căit sincer de cele comise, ceea ce denotă că în privința lui pot fi aplicate prevederile art.90 Cod penal.

În drept, recurentul își întemeiază cererea pe prevederile art.427 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală.

7. În conformitate cu prevederile art.431 alin.(1) pct.1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință asupra recursului declarat de către avocatul Gorincioi Mihail, prin care solicită ca acesta să fie declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în baza materialelor din dosar, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestuia, din următoarele considerente.

În conformitate cu art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Din conținutul recursului ordinar declarat de apărătorul inculpatului se constată că acesta, face referire la temeiul de casare din art.427 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală, intervenind cu solicitarea de a se dispune desființarea deciziei instanței de apel, de altfel și a sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care lui Gîncu Iurie, în baza art.287 alin.(3) Cod penal, să-i fie stabilită pedeapsa închisorii cu suspendarea condiționată a executării acesteia.

Analizând motivul invocat în recurs în raport cu materialele dosarului și prevederile legale, Colegiul penal o consideră irațională, întrucât casarea integrală a hotărârilor adoptate de instanțele de fond, ar genera judecarea cauzei în fapt și în drept, competență improprie instanței supreme, după care ar genera și casarea procedurii simplificate în care a fost judecată cauza, în baza căreia a fost posibil de a-i stabili inculpatului pedeapsa de 3 ani închisoare pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(3) Cod penal, ținând seama în acest aspect de circumstanțele concrete ale speței și de personalitatea celui vinovat, toate celelalte pretenții invocate de avocat privitor la stabilirea unei pedepse neprivative de libertate, sunt nefondate.

Instanța de recurs notează că criticele avansate în privința modalității de individualizare a pedepsei, precum și cele ce țin de executarea acesteia, se subscriu erorii de drept din pct. 10) al alin.(1) din art.427 Cod de procedură penală, recurentul indicând greșit temeiul de drept al declarării recursului. Concomitent, analizând textul cererii de apel în paralel cu cel din recurs, instanța constată că același apărător critică aceleași chestiuni de drept – neaplicarea art.90 Cod penal. Însă, raționamentul care poate condiționa aplicarea prevederilor art.90 Cod penal într-o cauză penală, întotdeauna are la origine persoana inculpatului și comportamentul acestuia până la săvârșirea infracțiunii, atitudinea și modul de manifestare a infractorului în fazele de urmărire penală și de judecare a cauzei față de infracțiune, cum vinovatul își apreciază fapta social periculoasă, conduita bună; stăruința depusă pentru a înlătura rezultatul infracțiunii sau pentru a repara paguba pricinuită, comportarea sinceră în cursul procesului și, pe de altă parte, executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice sau să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

La fel, se specifică că aplicarea prevederilor art.90 Cod penal - suspendarea condiționată a executării pedepsei, nu reprezintă o categorie aparte de pedeapsă, ci o

măsură oferită persoanei prin lege de a se corecta. În toate cazurile, este prerogativa instanței de judecată să aprecieze dacă scopul pedepsei poate fi atins fără executarea efectivă a acesteia. În formarea acestei convingeri, instanța de judecată urmează să țină cont de totalitatea condițiilor expres prevăzute de lege, ceea ce la caz anume în această consecutivitate și s-a realizat.

Colegiul penal consideră că pedeapsa stabilită inculpatului pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(3) Cod penal, de 3 ani închisoare, cu executarea acesteia în penitenciar de tip semiînchis, este echitabilă, proporțională și va contribui la atingerea scopului de corectare și reeducare a acestuia.

Instanța de recurs reține că, instanțele au statuat asupra aplicării pedepsei închisorii în privința lui Gîncu Iurie, la limita minimă specială prevăzută de sancțiunea art.287 alin.(3) Cod penal, coroborat cu art.364¹ alin.(8) Cod de procedură penală, totodată ținând seama atât de circumstanțele atenuante, cât și de cele agravante.

Pe de altă parte, în cuprinsul deciziei instanței de apel au fost expuse deja raționamentele care au stat la baza respingerii solicitării părții apărării de a-i stabili inculpatului o pedeapsă cu suspendarea condiționată a acesteia. Așadar, din partea descriptivă a deciziei instanței de apel, se constată că instanța a dezbătut prin mai multe argumente criticele apelantului ce vizau pedeapsa aplicată inculpatului, circumstanțele atenuante sau agravante ce au influențat asupra operațiunii de individualizare a pedepsei, totodată decizia cuprinde și temeiurile de respingere a solicitării părții privind stabilirea unei pedepsei neprivative de libertate.

Colegiul penal consideră că o atare modalitate de individualizare a pedepsei corespunde exigențelor legii penale, iar pedeapsa aplicată infractorului este echitabilă raportat la scopul urmărit de legislator în art.61 Cod penal, care îl va descuraja pe inculpat de a comite pe viitor alte fapte infracționale de același gen.

În acest punct de analiză, Colegiul consideră necesar de a face trimitere și la jurisprudența constantă a Curții Europene, prin care s-a statuat cu titlul de principiu că instanțele judecătorești trebuie să-și motiveze deciziile în temeiul art.6§1 al Convenției (*a se vedea în acest sens cauza Ruiz Torija vs. Spain, 9 decembrie 1994, §29*). Totuși, instanțele nu sunt obligate să ofere un răspuns detaliat la fiecare argument al părților, mai cu seamă dacă el este invocat în mod repetat, iar extinderea la care se aplică această obligație de a prezenta motive poate să varieze în dependență de caracterul deciziei și circumstanțele cauzei. Or, în opinia Curții, în cazul în care instanța supremă refuză să admită o cauză din motivul că nu sunt întrunite temeiurile legale pentru această cauză, o motivare foarte succintă poate satisface cerințele art.6 din Convenție. (*a se vedea în acest sens cauza Bachowski v. Polonia din 02.11.2010*).

Prin urmare, având în vedere considerentele menționate supra și raportând situația reținută în cauză la prevederile art.432 alin.(2) Cod de procedură penală, Colegiul penal conchide că, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art.414-419 Cod de procedură penală, iar criticele din cererea de recurs înaintată de avocatul Gorincioi Mihail nu și-au găsit confirmarea, impunându-se în consecință declararea inadmisibilității recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

9. În temeiul art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Gorincioi Mihail în numele inculpatului Gîncu Iurie, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 ianuarie 2019, în cauza penală în privința lui ***Gîncu Iurie xxxx***, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 20 iunie 2019.

Președinte

Vladimir Timofti

Judecători

Anatolie Țurcan

Elena Cobzac